MANAGEMENT AND ENTREPRENEURSHIP: TRENDS OF DEVELOPMENT
eISSN 2522-1566
ISSUE 3 (37), 2026

МЕНЕДЖМЕНТ

ОТРИМАНО:
24 Вересня 2026
ПРИЙНЯТО:
07 Жовтня 2026
ВИПУСК:
20 Жовтня 2026

CC BY 4.0

УДК 005.95/.96:69

DOI 10.26661/2522-1566/2026-3/37-32

ТАСК-МЕНЕДЖМЕНТ У СИСТЕМІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСОБИСТОЇ РОБОТИ МЕНЕДЖЕРА БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Якимчук І. М.*
к.е.н., доцент
Київський національний університет будівництва і архітектури
м. Київ, Україна
ORCID 0000-0002-9198-5188

* *Email автора для листування: irina091052@gmail.com*

Анотація. Метою статті є обґрунтування теоретико-методичних засад таск-менеджменту в системі організації особистої роботи менеджера будівельного підприємства та розроблення структурно-логічної моделі управління потоком його професійних завдань. Методологічною основою дослідження є системний підхід, методи аналізу та синтезу, порівняння й узагальнення, а також структурно-логічне моделювання. Встановлено відмінності між управлінням часом і управлінням потоком професійних завдань та визначено особливості таск-менеджменту в будівництві, зумовлені множинністю і взаємозалежністю завдань, зміною пріоритетів та робочими перериваннями. Запропоновано структурно-логічну модель управління потоком професійних завдань, що охоплює їх фіксацію, прояснення очікуваного результату, декомпозицію, визначення залежностей, пріоритетів і строків, обмеження кількості одночасно активних завдань, виконання та контроль завершення. Обґрунтовано доцільність застосування WIP-лімітів для зменшення надмірної багатозадачності та підтримання концентрації на завершенні завдань. Визначено роль цифрових інструментів як засобу підтримки фіксації, візуалізації, координації та контролю завдань, а не заміни управлінських рішень щодо пріоритетів, залежностей і очікуваних результатів. Практичне значення запропонованого підходу полягає у можливості його використання менеджерами будівельних підприємств для впорядкування індивідуального робочого навантаження, послідовнішого завершення завдань і координації професійної діяльності в динамічному середовищі будівництва. Наукова новизна полягає в удосконаленні теоретико-методичного підходу до організації особистої роботи менеджера будівельного підприємства шляхом інтеграції декомпозиції, управління залежностями, пріоритизації, WIP-лімітів і контролю завершення в єдину структурно-логічну модель управління потоком професійних завдань. Такий підхід сприяє підвищенню керованості індивідуального робочого навантаження менеджера.

Ключові слова: таск-менеджмент, самоменеджмент, організація особистої роботи, менеджер будівельного підприємства, професійні завдання, декомпозиція завдань, пріоритизація, WIP-ліміти, цифрові інструменти.

JEL класифікація: M10, M12, L74.

Yakymchuk, I. (2026). Task management in the system of organizing the personal work of a construction enterprise manager. Management and Entrepreneurship: Trends of Development, 3(37), 454-462. https://doi.org/10.26661/2522-1566/2026-3/37-32

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Сучасна управлінська діяльність характеризується зростанням кількості та різноманітності професійних завдань, скороченням часу на прийняття рішень, інтенсивними інформаційними потоками та необхідністю одночасної координації декількох напрямів роботи. Особливо виразно ці характеристики проявляються в діяльності менеджерів будівельних підприємств, де виконання управлінських завдань відбувається в умовах взаємозалежності учасників, ресурсів, строків і виробничих процесів, а зміна зовнішніх та внутрішніх умов може вимагати оперативного перегляду пріоритетів.

За таких умов традиційного планування робочого часу та формування переліку справ недостатньо для забезпечення системної організації особистої роботи менеджера. Управлінського значення набуває не лише визначення того, коли має бути виконане завдання, а й розуміння очікуваного результату, його декомпозиція, встановлення залежностей і пріоритетності, регулювання кількості одночасно активних завдань та контроль їх фактичного завершення. Це зумовлює доцільність розгляду таск-менеджменту як окремої складової системи організації особистої роботи менеджера.

Для менеджера будівельного підприємства проблема набуває додаткової актуальності через поєднання планових і оперативних завдань, значну кількість взаємозалежностей та регулярні робочі переривання. Тому актуальним є формування такого підходу до таск-менеджменту, який дозволяє управляти не лише окремими завданнями або строками їх виконання, а цілісним потоком професійних завдань — від їх виникнення та прояснення до виконання, завершення і фіксації результату.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика організації особистої роботи менеджера представлена в сучасних дослідженнях насамперед у контексті самоменеджменту, тайм-менеджменту, управління ресурсами, цифровізації робочих процесів та підвищення особистої ефективності. Г. Леськів та співавтори розглядають самоменеджмент у контексті управління собою й особистою діяльністю, самоорганізації та тайм-менеджменту [1]. В. Білик та Є. Романенко трактують самоменеджмент як більш широку управлінську практику, що не обмежується раціональним використанням робочого часу, а охоплює планування, пріоритизацію завдань, управління ресурсами та комунікаціями [2]. Г. Ткачук, І. Бурачек та А. Сотник акцентують увагу на ролі інструментів тайм-менеджменту в управлінні особистим часом і робочими проєктами менеджерів [3]. І. Канцур досліджує механізми підвищення особистої ефективності менеджера в системі сучасного самоменеджменту, зокрема в контексті тайм-менеджменту та цифровізації управлінської діяльності [4]. Л. Федоришина, О. Декалюк та С. Чабан пов’язують самоменеджмент і саморозвиток керівника з плануванням та забезпеченням особистої і професійної ефективності [5]. Сукупність зазначених підходів створює теоретичне підґрунтя для виокремлення управління професійними завданнями як самостійної складової організації особистої роботи менеджера.

В умовах цифровізації управлінської діяльності значна увага приділяється програмним засобам планування та контролю роботи. С. Огінок-Копильчак та А. Лесюк систематизують сучасні цифрові інструменти тайм-менеджменту, виокремлюючи серед них таск-менеджери та платформи управління проєктами, засоби тайм-трекінгу, календарного планування й автоматизації. Авторами також визначено функціональні критерії вибору таких систем, зокрема можливості планування, аналітики та роботи із залежностями між завданнями [6]. Водночас цифровий інструментарій у цьому підході розглядається переважно як засіб організації робочого часу та підтримки управлінських процесів.

Окремий напрям наукових досліджень пов’язаний з управлінням завданнями безпосередньо у будівництві. C. Görsch, O. Seppänen, A. Peltokorpi та R. Lavikka досліджують

планування і контроль на рівні окремих будівельних завдань та показують значення інформаційного забезпечення, попереднього планування й децентралізованих управлінських рішень для їх виконання [7]. Результати цього дослідження підтверджують необхідність розглядати управління на рівні завдань як окремий рівень організації будівельної діяльності поряд із загальним проєктним плануванням.

Важливою складовою управління потоком професійних завдань є також організація роботи в умовах переривань. J. Guo, T. Chen, Z. Xie та C. K. Or за результатами систематичного огляду та метааналізу досліджень впливу переривань на виконання завдань встановили, що застосування спеціальних організаційних заходів може сприяти підвищенню точності виконання основної роботи та скороченню часу повернення до неї після переривання [8]. P. K. Pendem, P. I. Green Jr. та B. R. Staats довели, що наслідки робочих переривань залежать не лише від їх наявності, а й від типу та моменту виникнення; зокрема, завершення підзавдання або досягнення проміжного результату перед запланованою перервою може зменшувати негативні наслідки подальшого відновлення роботи [9].

Таким чином, сучасні дослідження формують вагоме теоретичне та прикладне підґрунтя для управління часом, ресурсами, пріоритетами, цифровими інструментами, окремими завданнями та робочими перериваннями. Водночас зазначені напрями переважно розглядаються відокремлено або в контексті самоменеджменту, тайм-менеджменту, проєктного та виробничого управління, що актуалізує питання їх системної інтеграції в процес організації особистої роботи менеджера будівельного підприємства.

Незважаючи на значну увагу науковців до питань самоменеджменту, тайм-менеджменту, цифрових засобів організації роботи та управління окремими завданнями, недостатньо дослідженим залишається їх поєднання в цілісну систему управління індивідуальним потоком професійних завдань менеджера будівельного підприємства. Потребує подальшого обґрунтування взаємозв’язок між формулюванням очікуваного результату завдання, його декомпозицією, визначенням залежностей, пріоритетів і строків, обмеженням кількості одночасно активних завдань та контролем їх завершення. Окремої уваги потребує адаптація цих елементів до специфіки управлінської діяльності у будівництві, де виконання професійних завдань значною мірою залежить від суміжних процесів, ресурсних обмежень, рішень інших учасників та змін виробничої ситуації.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ ТА ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Метою статті є обґрунтування теоретико-методичних засад таск-менеджменту в системі організації особистої роботи менеджера будівельного підприємства та розроблення структурно-логічної моделі управління потоком його професійних завдань. Для досягнення поставленої мети необхідно визначити місце таск-менеджменту в системі самоменеджменту та його відмінності від тайм-менеджменту; систематизувати основні елементи управління професійними завданнями; врахувати специфіку їх формування і виконання в діяльності менеджера будівельного підприємства; обґрунтувати послідовність управління потоком завдань від їх виникнення та прояснення очікуваного результату до виконання і контролю завершення; визначити роль цифрових інструментів у підтримці запропонованої системи.

МЕТОДОЛОГІЯ

Методологічною основою дослідження є системний підхід до організації особистої роботи менеджера, відповідно до якого професійні завдання розглядаються не як сукупність окремих дій, а як взаємопов’язаний потік, що потребує послідовного управління від моменту виникнення завдання до фіксації результату його виконання.

Yakymchuk, I. (2026). Task management in the system of organizing the personal work of a construction enterprise manager. Management and Entrepreneurship: Trends of Development, 3(37), 454-462. https://doi.org/10.26661/2522-1566/2026-3/37-32

У процесі дослідження використано методи аналізу та синтезу для узагальнення теоретичних положень самоменеджменту, тайм-менеджменту і таск-менеджменту; порівняльний метод – для визначення відмінностей між управлінням часом та управлінням професійними завданнями; метод систематизації – для виокремлення основних елементів управління потоком завдань; структурно-логічне моделювання – для побудови послідовності управління професійними завданнями менеджера будівельного підприємства. Для врахування галузевої специфіки проаналізовано взаємозалежність завдань, зміну пріоритетів, робочі переривання та обмеження кількості одночасно активних завдань у діяльності менеджера будівельного підприємства.

Застосування зазначених методів дало змогу інтегрувати декомпозицію завдань, визначення їх залежностей, пріоритизацію, встановлення строків, WIP-ліміти та контроль завершення в єдину структурно-логічну модель управління потоком професійних завдань.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Організація особистої роботи менеджера традиційно розглядається в межах самоменеджменту та пов’язується з плануванням діяльності, раціональним використанням робочого часу, визначенням пріоритетів, самоорганізацією і контролем результатів. Однак зростання кількості одночасних професійних завдань та ускладнення взаємозв’язків між ними зумовлюють необхідність зміщення уваги з управління лише часовим ресурсом на управління самим потоком завдань.

У цьому контексті доцільно розмежовувати тайм-менеджмент і таск-менеджмент. Тайм-менеджмент орієнтований насамперед на раціональний розподіл і використання часу, тоді як таск-менеджмент охоплює процес управління професійним завданням від моменту його виникнення до отримання та фіксації очікуваного результату. Отже, для менеджера принциповим є не лише питання, коли виконувати роботу, а й визначення того, що саме має бути отримано в результаті, які дії для цього необхідні, від чого залежить їх виконання, яке місце завдання посідає серед інших завдань та за якими ознаками його можна вважати завершеним.

Особливого значення такий підхід набуває в діяльності менеджера будівельного підприємства. Будівельне виробництво характеризується значною кількістю взаємопов’язаних робіт, участю різних виконавців, залежністю від матеріально-технічного забезпечення, проєктних рішень, строків виконання суміжних процесів та поточної ситуації на об’єкті. Дослідження планування і контролю на рівні окремих будівельних завдань свідчать про важливість доступності інформації, попереднього планування та врахування умов, необхідних для початку й виконання робіт [7]. Тому професійне завдання менеджера будівельного підприємства доцільно розглядати не як ізольовану одиницю персонального плану, а як елемент системи взаємозалежних управлінських і виробничих процесів.

Для цілей цього дослідження таск-менеджмент пропонується розглядати як системний процес формування, упорядкування, виконання та контролю потоку професійних завдань менеджера, спрямований на забезпечення своєчасного отримання визначених результатів з урахуванням пріоритетів, строків, взаємозалежностей та наявних обмежень. Таке трактування дозволяє відокремити таск-менеджмент як від простого ведення переліку справ, так і від використання конкретного програмного забезпечення для їх фіксації.

Базовою одиницею запропонованої системи є професійне завдання. Для забезпечення його керованості недостатньо лише зафіксувати назву або проблему, що потребує вирішення. Завдання має містити зрозумілий очікуваний результат, а за необхідності — бути декомпозованим на конкретні дії або підзавдання. Важливим є також визначення строку, пріоритетності та залежностей, тобто умов, подій, рішень або результатів інших робіт, без яких виконання завдання неможливе або недоцільне.

Декомпозиція особливо важлива для складних управлінських завдань. Методологічною основою такого підходу може слугувати логіка Work Breakdown Structure (WBS), відповідно до якої складний обсяг робіт послідовно поділяється на менші керовані складові [10–12]. Водночас у системі особистої роботи менеджера йдеться не про механічне перенесення проєктної WBS на індивідуальну діяльність, а про використання принципу декомпозиції: складне завдання має бути деталізоване до рівня, на якому стає зрозумілим зміст конкретних дій, їх послідовність, залежності та очікуваний результат.

На основі узагальнення зазначених положень запропоновано структурно-логічну модель управління потоком професійних завдань менеджера будівельного підприємства (рис. 1).

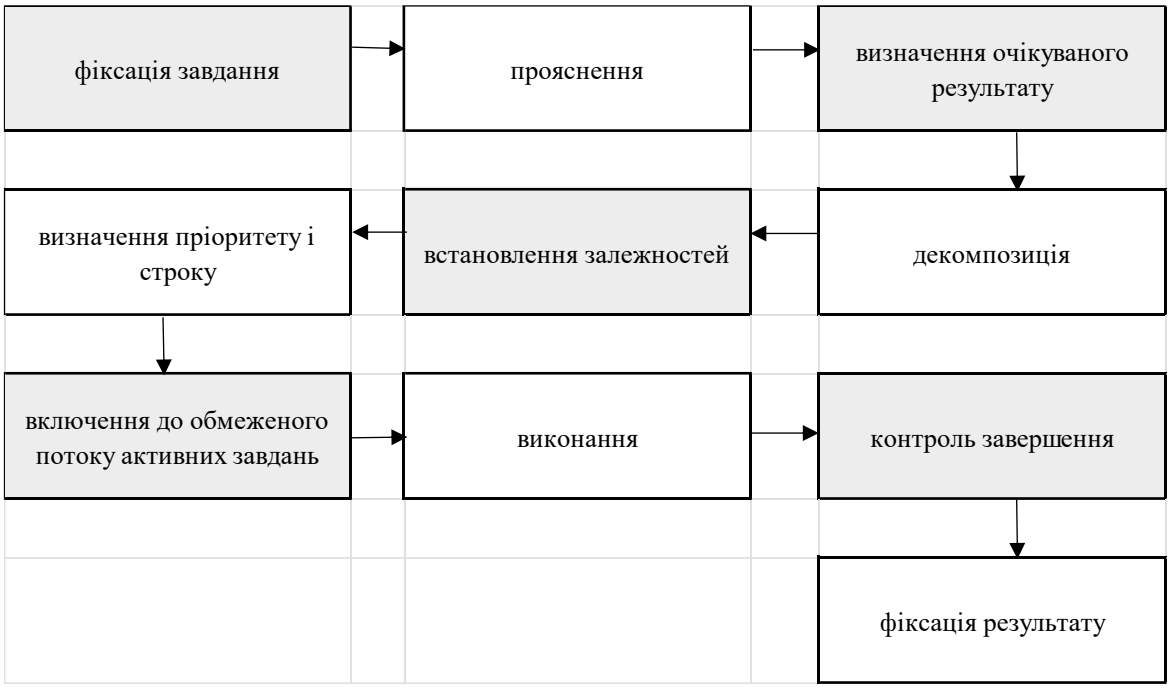

Рис. 1. Структурно-логічна модель управління потоком професійних завдань менеджера будівельного підприємства

Джерело: розроблено автором

На першому етапі здійснюється фіксація всіх професійно значущих завдань незалежно від джерела їх виникнення. Це дозволяє зменшити залежність робочого процесу від оперативного запам’ятовування великої кількості різнорідних вимог. Наступний етап передбачає прояснення змісту завдання та визначення очікуваного результату. Саме результат, а не загальна назва проблеми, дає можливість встановити критерій завершення роботи.

Якщо досягнення результату потребує виконання комплексу дій, здійснюється декомпозиція завдання. Після цього визначаються його залежності. Для менеджера будівельного підприємства цей етап має особливе значення, оскільки можливість виконання управлінського завдання часто залежить від отримання документації, інформації або погодження, завершення суміжної роботи, постачання ресурсів чи рішення іншого учасника будівельного процесу. Виявлення таких залежностей дозволяє відокремити завдання, готові до виконання, від тих, що об’єктивно перебувають у стані очікування.

Наступним етапом є визначення пріоритету і строку. Пріоритет при цьому не слід ототожнювати виключно з терміновістю. Доцільно враховувати управлінську значущість очікуваного результату, строкові обмеження, вплив завдання на подальші роботи та кількість інших процесів, які залежать від його завершення. Такий підхід дозволяє уникати ситуації,

коли увага менеджера систематично спрямовується на найбільш помітні або нещодавно отримані завдання незалежно від їх реального впливу на робочий процес.

Окремим елементом запропонованої моделі є обмеження кількості одночасно активних завдань. Наявність великої кількості завдань у загальній системі не означає необхідності одночасного початку їх виконання. Принцип обмеження незавершеної роботи (Work in Progress, WIP), що використовується у Kanban-підході [13], може бути адаптований до організації особистої роботи менеджера. Його практичний зміст полягає у свідомому обмеженні кількості завдань, які перебувають у статусі активного виконання, із перенесенням управлінського фокусу з постійного початку нових робіт на завершення вже розпочатих.

Доцільність такого підходу посилюється проблемою робочих переривань. Результати систематичного огляду J. Guo, T. Chen, Z. Xie та C. K. Or показують, що спеціальні заходи з управління перериваннями здатні підвищувати точність виконання основного завдання та скорочувати час повернення до нього після переривання [8]. Дослідження P. K. Pendem, P. I. Green Jr. та B. R. Staats також свідчить, що вплив переривань залежить від їх характеру та моменту виникнення, а планування перерв після завершення підзавдання або досягнення проміжного результату може зменшувати витрати на подальше відновлення роботи [9]. Отже, для менеджера важливо не ставити нереалістичну мету повного усунення переривань, а формувати систему, яка забезпечує збереження стану завдання та можливість швидкого відновлення його виконання.

Завершальним елементом моделі є контроль завершення. Завдання не повинно вважатися виконаним лише на підставі здійснення певної дії. Критерієм завершення має бути отримання попередньо визначеного результату або підтвердження переходу відповідальності до наступного учасника процесу. Це особливо важливо для будівельного менеджменту, де виконання однієї управлінської дії часто створює передумови для початку наступної роботи.

Цифрові інструменти в запропонованій системі виконують підтримувальну функцію. Таск-менеджери та інші цифрові платформи дозволяють фіксувати завдання, встановлювати строки й відповідальних, відображати статуси, залежності та пріоритети, створювати нагадування і забезпечувати візуалізацію робочого потоку. Однак сама наявність цифрової системи не забезпечує раціональної організації роботи, якщо завдання нечітко сформульовані, не визначено очікуваний результат, відсутня пріоритизація або одночасно активується надмірна кількість робіт. Тому цифровізацію таск-менеджменту доцільно розглядати як технологічне забезпечення управлінської системи, а не як її заміну.

Таким чином, запропонований підхід зміщує акцент із ведення переліку справ на управління потоком професійних завдань. Його принципова відмінність полягає в інтеграції в межах єдиного циклу формулювання результату, декомпозиції, визначення залежностей, пріоритизації, обмеження незавершеної роботи, виконання та контролю завершення. Для менеджера будівельного підприємства така інтеграція дозволяє пов’язати організацію особистої роботи з реальною структурою виробничих та управлінських процесів підприємства.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дає підстави розглядати таск-менеджмент як самостійну складову системи організації особистої роботи менеджера, яка доповнює традиційні підходи самоменеджменту та тайм-менеджменту. На відміну від управління часом, його предметом є не лише планування строків виконання роботи, а цілісний потік професійних завдань — від їх виникнення до отримання та фіксації визначеного результату.

Встановлено, що для менеджера будівельного підприємства управління завданнями має враховувати специфіку будівельної діяльності: значну кількість взаємопов’язаних процесів, залежність виконання завдань від інформації, ресурсів, суміжних робіт і рішень інших учасників, змінність пріоритетів та регулярні робочі переривання. За таких умов ефективність

особистої роботи визначається не кількістю одночасно розпочатих завдань, а здатністю менеджера забезпечувати керований рух завдань до завершення.

Запропоновано структурно-логічну модель управління потоком професійних завдань менеджера будівельного підприємства, яка інтегрує фіксацію та прояснення завдання, визначення очікуваного результату, декомпозицію, встановлення залежностей, визначення пріоритету і строку, обмеження кількості одночасно активних завдань, виконання, контроль завершення та фіксацію результату. Поєднання зазначених елементів у межах єдиного управлінського циклу становить методичну основу системного застосування таск-менеджменту в організації особистої роботи менеджера.

Обґрунтовано, що цифрові інструменти таск-менеджменту доцільно розглядати як засіб підтримки запропонованої системи, що забезпечує фіксацію, візуалізацію та контроль потоку завдань, але не замінює управлінських рішень щодо очікуваних результатів, залежностей, пріоритетів і доцільної кількості активних завдань.

Практичне значення запропонованого підходу полягає у можливості його використання менеджерами будівельних підприємств для впорядкування індивідуального робочого навантаження, зменшення фрагментації роботи та підвищення керованості виконання професійних завдань. Перспективою подальших досліджень є апробація запропонованої моделі в діяльності менеджерів будівельних підприємств та оцінювання її впливу на тривалість виконання завдань, кількість незавершених робіт і стабільність досягнення запланованих результатів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Леськів Г. З., Левків Г. Я., Бліхар М. М., Гобела В. В., Подра О. П., Коваль Г. В. Самоменеджмент : навчальний посібник. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 280 с.

2. Білик В., Романенко Є. Вплив самоменеджменту на управління часом та ресурсами в організаціях. Modeling the Development of the Economic Systems. 2024. № 2. С. 182–189. DOI: 10.31891/mdes/2024-12-23.

3. Ткачук Г., Бурачек І., Сотник А. Роль та види інструментів тайм-менеджменту в ефективному управлінні особистим часом і робочими проєктами менеджерів. Економічний простір. 2025. № 205. С. 284–290. DOI: 10.30838/EP.205.284-290.

4. Канцур І. Механізми підвищення особистої ефективності менеджера в системі сучасного самоменеджменту в умовах міжнародного бізнес-середовища. Економіка та суспільство. 2026. № 86. DOI: 10.32782/2524-0072/D2026-86-231.

5. Федоришина Л., Декалюк О., Чабан С. Особливості самоменеджменту та саморозвитку керівників державних підприємств. Modeling the Development of the Economic Systems. 2024. № 4. DOI: 10.31891/mdes/2024-14-23.

6. Огінок-Копильчак С., Лесюк А. Характеристика та критерії вибору програмних інструментів «тайм-менеджменту» на підприємствах. Збірник наукових праць Державного податкового університету. 2025. № 2. С. 53–59. DOI: 10.32782/2617-5940.2.2025.9.

7. Görsch C., Seppänen O., Peltokorpi A., Lavikka R. Task planning and control in construction: revealing workers as early and late planners. Construction Management and Economics. 2024. Vol. 42, No. 5. P. 431–450. DOI: 10.1080/01446193.2023.2270080.

8. Guo J., Chen T., Xie Z., Or C. K. Effects of interventions to reduce the negative consequences of interruptions on task performance: A systematic review, meta-analysis, and narrative synthesis of laboratory studies. Applied Ergonomics. 2021. Vol. 97. Article 103506. DOI: 10.1016/j.apergo.2021.103506.

Yakymchuk, I. (2026). Task management in the system of organizing the personal work of a construction enterprise manager. Management and Entrepreneurship: Trends of Development, 3(37), 454-462. https://doi.org/10.26661/2522-1566/2026-3/37-32

9. Pendem P. K., Green P. I. Jr., Staats B. R. The Microstructure of Work: Understanding Productivity Benefits and Costs of Interruptions. Manufacturing & Service Operations Management. 2022. Vol. 24, No. 4. P. 2202–2220. DOI: 10.1287/msom.2021.1053.

10. International Organization for Standardization. ISO 21511:2018. Work breakdown structures for project and programme management. Geneva : ISO, 2018. 23 p. URL: https://www.iso.org/standard/69702.html (дата звернення: 24.09.2026).

11. Project Management Institute. Practice Standard for Work Breakdown Structures. Third Edition. Newtown Square, PA : Project Management Institute, 2019. URL: https://www.pmi.org/standards/work-breakdown-structures-third-edition (дата звернення: 24.09.2026).

12. Project Management Institute. Work Breakdown Structure: Define the Work Before You Build It. 18 August 2026. URL: https://www.pmi.org/es-es/disciplined-agile/sitecore/content/pmiheadless/home/blog/blog-posts/2026/08/14/21/04/work-breakdown-structure (дата звернення: 24.09.2026).

13. Kanban University. The Official Guide to The Kanban Method. Version 2. December 2022. URL: https://kanban.university/kanban-guide/ (дата звернення: 24.09.2026).

REFERENCES

Leskiv H. Z., Levkiv H. Ya., Blikhar M. M., Hobela V. V., Podra O. P., Koval H. V. (2021). Samomenedzhment [Self-management]. Lviv: Lvivskyi derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav. 280 p. (in Ukrainian).

Bilyk V., Romanenko Ye. (2024). Vplyv samomenedzhmentu na upravlinnia chasom ta resursamy v orhanizatsiiakh [The influence of self-management on time and resource management in organizations]. Modeling the Development of the Economic Systems, no. 2, pp. 182–189. DOI: 10.31891/mdes/2024-12-23. (in Ukrainian).

Tkachuk H., Burachek I., Sotnyk A. (2025). Rol ta vydy instrumentiv taim-menedzhmentu v efektyvnomu upravlinni osobystym chasom i robochymy proiektamy menedzheriv [The role and types of time management tools in the effective management of managers' personal time and work projects]. Ekonomichnyi prostir, no. 205, pp. 284–290. DOI: 10.30838/EP.205.284-290. (in Ukrainian).

Kantsur I. (2026). Mekhanizmy pidvyshchennia osobystoi efektyvnosti menedzhera v systemi suchasnoho samomenedzhmentu v umovakh mizhnarodnoho biznes-seredovyshcha [Mechanisms for improving the personal effectiveness of a manager in the system of modern self-management in an international business environment]. Ekonomika ta suspilstvo, no. 86. DOI: 10.32782/2524-0072/D2026-86-231. (in Ukrainian).

Fedoryshyna L., Dekaliuk O., Chaban S. (2024). Osoblyvosti samomenedzhmentu ta samorozvytku kerivnykiv derzhavnykh pidpryiemstv [Features of self-management and self-development of managers of state-owned enterprises]. Modeling the Development of the Economic Systems, no. 4. DOI: 10.31891/mdes/2024-14-23. (in Ukrainian).

Ohinok-Kopylchak S., Lesiuk A. (2025). Kharakterystyka ta kryterii vyboru prohramnykh instrumentiv «taim-menedzhmentu» na pidpryiemstvakh [Characteristics and criteria for selecting time management software tools at enterprises]. Zbirnyk naukovykh prats Derzhavnoho podatkovoho universytetu, no. 2, pp. 53–59. DOI: 10.32782/2617-5940.2.2025.9. (in Ukrainian).

Görsch C., Seppänen O., Peltokorpi A., Lavikka R. (2024). Task planning and control in construction: revealing workers as early and late planners. Construction Management and Economics, vol. 42, no. 5, pp. 431–450. DOI: 10.1080/01446193.2023.2270080.

Guo J., Chen T., Xie Z., Or C. K. (2021). Effects of interventions to reduce the negative consequences of interruptions on task performance: A systematic review, meta-analysis, and narrative

synthesis of laboratory studies. Applied Ergonomics, vol. 97, article 103506. DOI: 10.1016/j.apergo.2021.103506.

Pendem P. K., Green P. I. Jr., Staats B. R. (2022). The Microstructure of Work: Understanding Productivity Benefits and Costs of Interruptions. Manufacturing & Service Operations Management, vol. 24, no. 4, pp. 2202–2220. DOI: 10.1287/msom.2021.1053.

International Organization for Standardization (2018). ISO 21511:2018. Work breakdown structures for project and programme management. Geneva: ISO. 23 p. Available at: https://www.iso.org/standard/69702.html

Project Management Institute (2019). Practice Standard for Work Breakdown Structures. Third Edition. Newtown Square, PA: Project Management Institute. Available at: https://www.pmi.org/standards/work-breakdown-structures-third-edition

Project Management Institute (2026). Work Breakdown Structure: Define the Work Before You Build It. Available at: https://www.pmi.org/es-es/disciplined-agile/sitecore/content/pmiheadless/home/blog/blog-posts/2026/08/14/21/04/work-breakdown-structure

Kanban University (2022). The Official Guide to The Kanban Method. Version 2. Available at: https://kanban.university/kanban-guide/

TASK MANAGEMENT IN THE SYSTEM OF ORGANIZING THE PERSONAL WORK OF A CONSTRUCTION ENTERPRISE MANAGER

Iryna Yakymchuk
Kyiv National University of Construction and Architecture
Kyiv, Ukraine

The purpose of the article is to substantiate the theoretical and methodological foundations of task management within the system of organizing the personal work of a construction enterprise manager and to develop a structural and logical model for managing the flow of professional tasks. The methodological basis of the study comprises a systems approach, methods of analysis and synthesis, comparison and generalization, as well as structural and logical modeling. The study identifies the differences between time management and professional task flow management and determines the specific features of task management in construction arising from task multiplicity and interdependence, changing priorities, and work interruptions. A structural and logical model of professional task flow management is proposed. It includes task capture, clarification of the expected result, decomposition, identification of dependencies, determination of priorities and deadlines, limitation of the number of simultaneously active tasks, execution, and completion control. The expediency of applying WIP limits to reduce excessive multitasking and maintain focus on task completion is substantiated. Digital tools are considered as a means of supporting task capture, visualization, coordination, and control rather than replacing managerial decisions concerning priorities, dependencies, and expected results. The practical value of the proposed approach lies in its potential application by construction enterprise managers to organize individual workloads, ensure more consistent task completion, and coordinate professional activities in a dynamic construction environment. The scientific novelty consists in improving the theoretical and methodological approach to personal work organization by integrating task decomposition, dependency management, prioritization, WIP limits, and completion control into a unified structural and logical model of professional task flow management.

Keywords: task management, self-management, personal work organization, construction enterprise manager, professional tasks, task decomposition, prioritization, WIP limits, digital tools.